

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ**
Дніпропетровський регіональний інститут державного управління

СТАНОВЛЕННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ

Матеріали

XI Конференції студентів та молодих учених за міжнародною участю
(м. Дніпро, 8 травня 2020 р.)

Дніпро
ДРІДУ НАДУ
2020

ББК 67.401.(4Укр)

С 76

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Дніпропетровського регіонального
інституту державного управління
Національної академії державного
управління при Президентіві України
(Протокол № 03/233 від 9 червня 2020 р.)*

Редакційна колегія:

О. Б. Кірсєва (голов. ред.), канд. наук з держ. упр., доцент;
Т. В. Маматова, д-р держ. упр., професор; **Е. О. Сергієнко**, канд. наук
з держ. упр., доцент.

С 76 Становлення публічного адміністрування в Україні :
матеріали XI Конф. студентів та молодих учених за міжнар. участю / за
заг. ред. О. Б. Кірсєвої. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2020. – 427 с.

Уміщені матеріали доповідей учасників XI Всеукраїнської міжвузівської конференції студентів та молодих вчених «Становлення публічного адміністрування в Україні», присвячених питанням актуального стану та перспектив розвитку публічного адміністрування в Україні та закордонному досвіду в цій сфері.

Рекомендовано для фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів, студентів вищих навчальних закладів.

ББК
67.401.(4Укр)
С 76

© ДРІДУ НАДУ, 2020

Пронь Л. Політичні аспекти публічного управління під час пандемії COVID-19 в Україні.....	301
Прядкіна О., Серняк О. Керівник у процесі ухвалення управлінських рішень: стилі, фактори впливу, моделі.....	305
Пурнак В. Державне регулювання педагогічно-виховної діяльності у закладах освіти на основі суспільно-владної взаємодії в Україні.....	309
Радиш Я., Євтушенко В. Альтернативна медицина перестала бути в Швейцарії маргінальною (за матеріалами досліджень зарубіжних авторів).....	311
Редчиць О. Електоральна демократія в Україні: стан та перспективи розвитку.....	316
Рикова Н. Доктрина «piercing the corporate veil»: деякі аспекти.....	318
Римар Л. Особливості впровадження інформаційних технологій у публічну діяльність судових органів в Україні.....	322
Різник І. Роль бізнес-об'єднань у формуванні діалогу між підприємництвом та владою.....	325
Романенко Є., Шокін Р., Дацій О., Мірошніченко О., Колишко Р., Притоманов С. Якою має стати профосвіта в Україні.....	328
Руденко А. Комунікаційна взаємодія Верховної Ради України з органами місцевого самоврядування.....	330
Рябець К. Екологічно обґрунтоване використання водних ресурсів – пріоритетна засада формування публічної водної політики.....	333
Сахарова К. Методологічні орієнтири дослідження інтелектуального потенціалу регіону.....	336
Свачій Я., Серняк О. Участь громадян в ухваленні рішень місцевого значення в умовах карантину.....	339
Семенець-Орлова І. Фактор участі громади у розвитку шкільної освіти.....	342
Сенишин Н. Форми територіальної організації публічної влади держави.....	344
Сергов С. Територіальна громада: сутність та зміст поняття.....	347
Сидоренко Н. Основні аспекти професійної культури державних службовців.....	351
Синявська Н. Розвиток комунікативної компетентності державних службовців в умовах імплементації нового українського правопису.....	353
Слюсарчук Г. Європейський досвід публічної діяльності щодо зміцнення довіри та безпеки у військовій галузі.....	356

РЯБЕЦЬ КАТЕРИНА

к. ю. н., доцент, доцент кафедри управління
Київського університету імені Бориса Грінченка

ЕКОЛОГІЧНО ОБҐРУНТОВАНЕ ВИКОРИСТАННЯ ВОДНИХ РЕСУРСІВ – ПРІОРИТЕТНА ЗАСАДА ФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВОДНОЇ ПОЛІТИКИ

У зв'язку із підписанням Угоди про асоціацію між Україною та ЄС і гармонізацією національного водного законодавства до відповідних норм ЄС сучасна публічна водна політика повинна напрацьовуватися в контексті європейських вимог.

При цьому необхідно враховувати, що пріоритетною засадою формування публічної водної політики має стати екологічно обґрунтоване використання водних ресурсів (рис. 1).

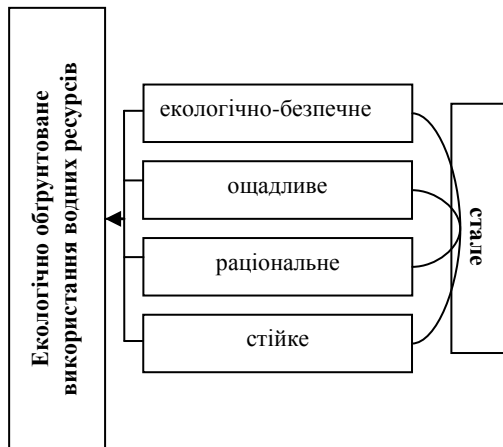

Рис. 1. Передумови екологічно обґрунтованого використання водних ресурсів

Під екологічно-безпечним використанням водних ресурсів слід розуміти використання корисних властивостей водних ресурсів за умови недопущення погіршення їх кількісних та якісних властивостей.

Нині серед перспектив відтворення водних ресурсів в Україні називається значний потенціал створення на підприємствах сучасних систем повторно-послідовного, оборотного та замкнутого водозабезпечення. В основу таких систем покладена притаманна воді якість, що дає їй змогу не змінювати свою фізичну природу після участі у виробничих процесах. Очевидно, що широке впровадження сучасних досконалих водообігових систем (аж до замкнених)

уможливило не тільки вирішення проблеми водозабезпечення споживачів, але й збереження природних ресурсів в екологічно чистому стані [1, с. 285].

Забезпечення ощадливого, тобто економного, використання водних ресурсів попередить необґрунтовану втрату води.

Практика свідчить, що у побуті та виробництві політика щодо економного використання води набуває все більшої актуальності. Нині на господарсько-питні потреби використовується кілька мільярдів кубометрів води за рік. При цьому одна п'ята питної води невикористана йде в каналізацію. Причинами цього є неякісні водопровідні системи, конструктивні і технологічні недоліки систем холодного та гарячого водопостачання [2].

Головним стимулюючим фактором щодо ощадливого використання води повинен стати відхід від принципу розрахунку оплати за її використання за нормами, встановлення на неї реальної ціни та приладів обліку в усіх без винятку водоспоживачів.

Екологічно обґрунтоване використання водних ресурсів у аспекті раціональності має передбачати вчинення водокористувачами доцільних та свідомих дій відносно води. Управлінські рішення щодо забезпечення раціонального використання водних ресурсів повинні ґрунтуватися на глибинному міркуванні компетентних управлінців, а також на результатах аналізу альтернатив.

Своєю чергою, стійке використання водних ресурсів має здійснюватися такими способами, що у довгостроковій перспективі не призводять до зменшення водності водних об'єктів, погіршення їх якісних показників та здатності до відтворення.

Вважається, що стійкість у водогосподарському комплексі повинна забезпечувати здатність системи стабільно функціонувати в різних умовах (незважаючи на вплив поточних факторів) і виконувати поставлені завдання відповідно до визначених пріоритетів. Важливим завданням у контексті стійкості є здатність системи протистояти впливу несприятливих факторів [3, с. 27].

На сьогодні у науковій сфері побутує думка, що загальне антропогенне навантаження на басейн не повинно перевищувати 10 % від обсягу водних ресурсів [4, с. 17]. З урахуванням викладеного необхідно зробити висновок, що виконання вказаної вимоги є передумовою досягнення стійкого використання водних ресурсів.

Стале використання водних ресурсів має забезпечити відновлення водності річок України, зменшення їхнього забруднення та відтворення водних екосистем. Головним завданням України на шляху до сталого розвитку визначається розірвання залежності соціально-економічного зростання від використання природних ресурсів та подальшого забруднення довкілля [5].

Вчені наголошують, що ідея сталого водокористування носить, перш за все, характер домінуючої соціальної складової для задоволення потреб, покращення здоров'я та підвищення добробуту кожного [6, с. 49]. Окрім того, вони звертають увагу на проблему сталого розвитку водогосподарського комплексу, яка полягає в тому, що використання водних ресурсів не обмежується лише галуззю водного господарства, а поширюється на більшість міжгалузевих комплексів національного господарства, кожен з яких відзначається технологічною, виробничо-технічною та функціонально продуктивною неоднорідністю. Тому політика сталого водокористування має узгоджуватись із реалізацією галузевих пріоритетів [7, с. 6].

Таким чином, комплексна водоохоронна сутність екологічно обґрунтованого використання водних ресурсів свідчить, що воно має пріоритетне значення у системі засад формування публічної водної політики.

Список використаних джерел:

1. Матвійчук О. В. Екологічні показники еколого-економічного оцінювання в контексті покращення регіональної екологічної політики / О. В. Матвійчук // Фінансовий простір. – 2015. – № 3 (19). – С. 284 – 290.

2. Заходи з ощадливого використання води // Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг. Офіційний сайт. – Режим доступу : <http://www.nerc.gov.ua/?id=19487>.

3. Добрянська Т. І. Механізми забезпечення сталого розвитку водогосподарського комплексу України : дис... канд. економ. наук : 08.00.03 / Т. І. Добрянська. – Київ, 2016. – 182 с.

4. Яроцька О. В. Еколого-економічна оцінка водокористування в басейнових водогосподарських комплексах України : автореф. дис... канд. економ. наук : 08.00.06 / О. В. Яроцька. – Київ, 2007. – 21 с.

5. Білоконь В. М. Як Україна переходить на стале використання водних ресурсів / В. М. Білоконь. – Режим доступу : https://biz.censor.net.ua/columns/3084755/yak_ukrana_perehodit_na_stale_vikoristannya_vodnih_resursv.

6. Гаврилюк А. Ю. Еколого-економічні проблеми водокористування в Україні: стан та шляхи вирішення / А. Ю. Гаврилюк, Н. Л. Авраменко // Економіка природокористування: стан, проблеми, перспективи (ЕПК – 2016) : зб. наук. пр. за матеріалами II Всеукр. наук.-практ. Інтернет-конф., м. Ірпінь, 29 берез. 2016 р. – Ірпінь : УДФСУ, 2016. – С. 41 – 50. – Режим доступу : http://ir.nusta.edu.ua/jspui/bitstream/doc/334/1/294_IR.pdf.

7. Хвесик М. Водний ресурс як складова інноваційного розвитку / М. Хвесик // Урядовий кур'єр. – 2007. – № 152. – С. 6.